

II Księga Kronik

Rozdział 34

Panowanie Jozjasza

1. Jozjasz miał osiem lat, gdy objął władzę królewską, a panował trzydzieści jeden lat w Jeruzalemie.
2. Czynił on to, co prawe w oczach Pana, kroczył drogami Dawida, swego praojca, nie odstępując od nich ani w prawo, ani w lewo.

Reforma religijna Jozjasza

3. W ósmym roku swego panowania, chociaż jeszcze był młody, zaczął szukać Boga Dawida, swego praojca, a w dwunastym roku zaczął oczyszczać Judę i Jeruzalem ze świątynek na wzgórzach, z aszer, z bałwanów i odlewanych posągów. 4. W jego obecności burzono ołtarze Baalów, on kazał poutrać znajdujące się nad nimi ołtarzyki kadzielne, rozbijać aszery i bałwany i odlewane posągi rozkruszyć na miazę, i rozrzucić na groby tych, którzy im składali ofiary. 5. Kości kapłanów wyżynnych kazał spalić na ich ołtarzach i tak oczyścił Judę i Jeruzalem. 6. W miastach Manassesytów, Efraimitów, Symeonitów i aż do ziemi Naftalitów w ich ruinach wokoło 7. Kazał burzyć ołtarze, rozbijać aszery i kruszyć bałwany na miazę, poutrać ołtarzyki kadzidlane w całej ziemi izraelskiej, po czym powrócił do Jeruzalemu.

Odkrycie księgi zakonu w świątyni

8. W osiemnastym roku swego panowania, oczyściwszy kraj i świątynię, wysłał Szafana, syna Asaliasza, Maasejasza, dowódcę miasta, i Joacha, syna Joachaza, kanclerza, ażeby zajęli się naprawą świątyni Pana, swego Boga. 9. Gdy przybyli do arcykapłana Chilciasza, dali mu pieniądze przyniesione do świątyni Bożej, a zebrane przez Lewitów pełniących służbę u progu, od Manessesytów, Efraimitów i od pozostałych Izraelitów, jak również od wszystkich Judejczyków i Beniaminitów oraz od mieszkańców Jeruzalemu; 10. Oni oddali je do rąk kierowników robót mających nadzór nad świątynią Pana, ci zaś, kierownicy robót, dali je pracującym nad odnowieniem i naprawą świątyni, 11. Dali je cieślom i murarzom na zakup kamienia ciosanego i drzewa na wiązania, i na ściany budynków, które królowie judzcy doprowadzili do ruiny. 12. Mężowie ci wykonywali swoją pracę nader sumiennie. Nadzór nad nimi sprawowali Jachat i Obadiasz, Lewici z rodu Merarytów, oraz Zachariasz i Meszullam z rodu Kehatytów. Lewici owi - a wszyscy umieli grać na instrumentach muzycznych - 13. Byli postawieni nad tragarzami oraz dozorowali wszystkich wykonawców robót wszelkiego rodzaju. Niektórzy z tych Lewitów byli pisarzami, urzędnikami i odźwiernymi. 14. Gdy wydobywano pieniądze przyniesione do świątyni Pańskiej, kapłan Chilkiasz natknął się na księgę zakonu Pańskiego, podanego za pośrednictwem Mojżesza. 15. Chilkiasz odezwał się więc i rzekł do pisarza Szafana: Znalazłem w świątyni Pańskiej

księgę zakonu. Następnie Chilkiasz oddał tę księgę Szafanowi. **16.** A gdy Szafan przyniósł tę księgę do króla, złożył królowi dokładne sprawozdanie, mówiąc: Wszystko, co zostało zlecone twoim sługom, oni wykonują. **17.** Wysypali oni pieniądze znajdujące się w świątyni Pańskiej i dali je do rąk dozorujących i do rąk wykonawców robót. **18.** Potem pisarz Szafan powiedział królowi: Kapłan Chilkiasz dał mi księgę. I Szafan zaczął z niej czytać królowi. **19.** A gdy król usłyszał słowa zakonu, rozdarł swoje szaty, **20.** Po czym dał Chilkiaszowi, Achikamowi, synowi Szafana, Abdonowi, synowi Michy, pisarzowi Szafanowi oraz dworzaninowi królewskiemu Asajaszowi taki rozkaz: **21.** Idźcie, zasięgnijcie rady Pana o mnie i o pozostałych w Izraelu i Judzie co do słów znalezionej księgi, gdyż wielki jest gniew Pana, jaki rozgorzał na nas za to, że nasi ojcowie nie przestrzegali nakazu Pańskiego i nie postępowali zgodnie ze wszystkim, co jest napisane w tej księdze. **22.** Poszedł więc Chilkiasz i ci, którym król kazał, do prorokini Chuldy, żony Szalluma, syna Tokhata, syna Chasry, przełożonego szatni. Mieszkała ona w Jeruzalemie w drugiej dzielnicy i powiedzieli jej, o co chodzi. **23.** Ona rzekła do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Powiedzcie temu mężowi, który przysłał was do mnie: **24.** Tak mówi Pan: Oto Ja sprowadzę nieszczęście na to miejsce i na jego mieszkańców, wszystkie przekleństwa zapisane w księdze, którą odczytano przed królem judzkim, **25.** Za to, że opuścili mnie i składali ofiary z kadzidła innym bogom, drażniąc mnie wszystkimi uczynkami swoich rąk, toteż rozgorzał mój gniew na to miejsce i nie ochłonie. **26.** Królowi judzkiemu, który posyła was po wyrocznię Pana, tak powiedzcie: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Co się tyczy słów, które słyszałeś - **27.** Ponieważ zmiękło twoje serce i ukorzyłeś się przed Bogiem, gdy usłyszałeś jego słowo przeciwko temu miejscu i przeciwko jego mieszkańcom, i ukorzyłeś się, i rozdarłeś swoje szaty, i zapłakałeś przede mną, przeto usłyszałem i Ja - mówi Pan. **28.** Oto Ja przyłączę cię do twoich ojców i w pokoju będziesz złożony w twoim grobie, twoje oczy nie ujrzą całego tego nieszczęścia, jakie Ja sprowadzę na to miejsce i na jego mieszkańców. A gdy oni przynieśli królowi tę odpowiedź, **29.** Król rozesłał wezwania i zgromadził wszystkich starszych z Judy i z Jeruzalemu, **30.** Potem wstąpił król do świątyni Pana oraz wszyscy mężowie judzcy i mieszkańcy Jeruzalemu, i kapłani, i Lewici, i cały lud, od największych do najmniejszych, i kazał odczytać przed nimi wszystkie słowa Księgi Przymierza, znalezionej w świątyni Pana. **31.** Następnie stanął król na swoim miejscu i zawarł przed Panem przymierze, że będą chodzić za Panem i przestrzegać jego przykazań i rad, i ustaw z całego swego serca i z całej swojej duszy, wypełniając słowa przymierza zapisane w tej księdze. **32.** I kazał przystąpić do przymierza wszystkim, którzy znajdowali się w Jeruzalemie i w Beniaminie, a mieszkańcy Jeruzalemu postąpili zgodnie z przymierzem Boga, Boga ojców ich. **33.** Jozjasz usunął wszystkie obrzydliwości ze wszystkich ziem, które należały do synów izraelskich i nakłonił wszystkich, którzy znajdowali się w Izraelu, do służenia swojemu Bogu. Przez całe jego życie nie odstąpili oni od Pana, Boga ojców swoich.